

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/46/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413214304
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4413214304.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: CASTRUM INVEST s. r. o., so sídlom Nové Zámky, Tatranská 165, IČO: 48 337 242, zast. Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Magyerka, s. r. o., so sídlom Nové Zámky, Ernestova bašta 2, IČO: 36 857 751, proti žalovaným: 1. M. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. Q., E. XX, 2. H. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. Q., E. XX, o vypratanie bytu, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 8. júna 2017 č. k. 5C/153/2013-211 takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť vypratať byt číslo 1 na prízemí, vchod číslo XX, spolu s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku v pomere 6053/510363-ín obytného domu, ktorý sa nachádza v kat. území U. Q., obec U. Q., okres U. Q. a je zapísaný Okresným úradom Nové Zámky, katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXX ako bytový dom so súpisným číslom XXXX, nachádzajúci sa na parc. č. 4188 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 207 m², parc. č. 4189 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 206 m², parc. č. 4190 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 205 m², parc. č. 4191 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 204 m² a vypratávaný byt odovzdať žalobcovi a to do 30 dní od poskytnutia náhradného bytu podľa § 712a odsek 4 Občianskeho zákonníka zo strany žalobcu. Rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 100%. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 123, § 126 ods. 1, § 685 ods. 1, 2, § 688, § 696 ods. 1, 2, § 697, § 700 ods. 1, 2, 3, § 710 ods. 1, 2, 3, 4, § 676 ods. 2, § 711 ods. 1 písm. d), ods. 6, § 712a ods. 3, 4 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný v 1. rade ako nájomca uzatvoril dňa 09. 09. 2002 nájomnú zmluvu s vlastníkom nehnuteľnosti, a to s Novozámockým bytovým družstvom (predchodca žalobcu) ako prenajímateľom. Predmetom nájomnej zmluvy bol družstevný byt, v čase uzavretia nájomnej zmluvy vo vlastníctve predchodcu žalobcu, ktorý byt je predmetom tohto súdneho konania. Spoločným nájomcom bola podľa nájomnej zmluvy a s poukazom na ustanovenie § 700 ods. 3 Občianskeho zákonníka je žalovaná v 2. rade. Nakoľko si žalovaní v 1. a 2. rade ako nájomcovia prestali v zmysle nájomnej zmluvy riadne plniť svoje povinnosti z nájomnej zmluvy - prestali riadne uhrádzať nájomné a platby za služby spojené s užívaním bytu, prenajímateľ dal žalovaným v 1. a 2. rade ako nájomcom výpoveď z nájmu bytu a to v súlade s ustanovením § 711 ods. 1 písm. d) Občianskeho zákonníka, ktorá výpoveď im bola riadne doručená do vlastných rúk, a to žalovanej v 2. rade dňa 10. 10. 2012 a žalovanému v 1. rade dňa 28. 02. 2013. Uvedené mal súd preukázané

výpovedou z nájmu, ku ktorému sú pripojené aj doručky preukazujúce vyššie uvedené doručenie výpovede žalovaným. V konaní súd nezistil, že by niektorý z nájomcov neplatnosť výpovede v zákonnej trojmesačnej (prekluzívnej) lehote podľa § 711 ods. 6 napadol na súde. Preto nájomný vzťah u oboch nájomcov v zmysle § 710 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka nepochybne už ku dňu 01. 06. 2013 zanikol, kedy uplynula 3- mesačná výpovedná doba aj žalovanému v 1. rade, ktorému bola výpoveď z nájmu doručená neskôr, a to dňa 28. 02. 2013 (výpoveď začala plynúť 01. 03. 2013 a uplynula 01. 06. 2013). Nakoľko nájomný vzťah žalovaných v 1. a 2. rade k bytu skončil výpovedou a títo byt dobrovoľne nevypratali, podal prenajímateľ žalobu o vypratanie bytu. V priebehu konania žalovaní poukazovali na svoj nepriaznivý zdravotný stav. Súd preverovaním, dopytom na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky zistil, že žalovaný v 1. rade je považovaný za osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Zákon v prípade ukončenia nájmu bytu výpovedou ráta aj s uvedenou životnou situáciou. V zmysle § 712a ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak sa nájomný pomer skončil z dôvodov uvedených v odseku 3 (t.j. z dôvodu, že nájomca hrubo porušoval svoje povinnosti vyplývajúce z nájmu bytu tým, že nezaplatil nájomné alebo úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu za dlhší čas ako tri mesiace) nájomcovi, ktorý sa stará o maloleté dieťa alebo o bezvládnú osobu, ktorí sú členmi jeho domácnosti a ak to pomery prenajímateľa umožňujú, poskytne sa mu namiesto náhradného ubytovania náhradný byt. Náhradný byt môže mať horšiu kvalitu a menšiu obytnú plochu ako má byt, ktorý má nájomca vypratať. Náhradný byt mu možno poskytnúť aj mimo obce, v ktorej sa nachádza ním vypratávaný byt. Vzdialenosť náhradného bytu musí však umožniť dennú dochádzku do práce. V konaní bolo teda preukázané, že k platnému ukončeniu nájomného vzťahu medzi predchodcom žalobcu a žalovanými v 1. a 2. rade došlo písomnou výpovedou zo strany prenajímateľa, a to ku dňu 01. 06. 2013, keďže žalovaní nepreukázali, že by v čase výpovede boli splnené podmienky podľa § 710 ods. 4 Občianskeho zákonníka, t.j. že by mohlo dôjsť k predĺženiu ochrannej lehoty na 6 mesiacov a následne by v tejto lehote svoju dlžobu uhradili. Okrem uvedeného nebolo preukázané ani to, že by žalovaní v 1. a 2. rade platnosť výpovede napadli v zákonnej lehote podľa § 711 ods. 6 Občianskeho zákonníka na súde. Preto mal súd za to, že k platnému vypovedaniu nájomnej zmluvy došlo ku dňu 01. 06. 2013 a od uvedeného dňa žalovaní užívajú byt bez akéhokoľvek právneho titulu, t.j. sú dané dôvody na jeho vypratanie. Nakoľko súd zistil, že žalovaní majú zdravotné problémy, pričom žalovaný v 1. rade je považovaný za osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, o ktorého sa stará jeho manželka, žalovaná v 2. rade a súčasne sa jedná o osoby v dôchodkovom veku, ktorých jediným príjmom je starobný dôchodok, súd na tieto závažné skutočnosti prihliadal. Preto aj s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd síce žalovaným uložil povinnosť predmetný byt vypratať, ale až po zabezpečení náhradného bytu zo strany žalobcu, berúc do úvahy ich dôchodkový vek, ich príjem a zdravotné problémy, najmä u žalovaného v 1. rade, u ktorého by prípadné poskytnutie len náhradného ubytovania alebo prístrešia, mohlo rapídne prispieť k zhoršeniu jeho už aj tak veľmi nepriaznivého zdravotného stavu a uvedené by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Aj samotný žalobca akceptoval uvedené skutočnosti a jeho právny zástupca na pojednávaní uviedol, že žalobca je ochotný poskytnúť žalovaným náhradný byt. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže súd dospel k záveru, že žalovaní v 1. a 2. rade v súčasnosti užívajú byt vo vlastníctve žalobcu bez akéhokoľvek právneho dôvodu a že žalobca ako vlastník bytu má právo na ochranu svojho vlastníctva a aj na vydanie veci (§ 123 a § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka), súčasne berúc do úvahy aj situáciu, v ktorej sa žalovaní v 1. a 2. rade nachádzajú (žalovaná v 2. rade sa stará o žalovaného v 1. rade ako o bezvládnú osobu), súd o povinnosti oboch žalovaných vypratať byt s príslušenstvom a s priestormi s ním spojenými rozhodol tak, že títo sú povinní uvedené nehnuteľnosti vypratať, ale až po zabezpečení bytovej náhrady vo forme náhradného bytu podľa § 712a ods. 4 Občianskeho zákonníka, zo strany žalobcu. Povinnosť žalobcu poskytnúť žalovaným bytovú náhradu vyplýva aj z ustanovenia § 16 ods. 2 zákona č. 182/1993 Zb. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, podľa ktorého, ak nájomcovi nájom bytu skončil podľa osobitného predpisu, môže vlastník bytu previesť byt do vlastníctva tretej osoby, ak táto osoba poskytne nájomcovi bytovú náhradu podľa osobitného predpisu. Ustanovenia osobitného predpisu sa v tomto prípade nepoužijú. Aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní vyplýva zo skutočnosti, že tento v priebehu konania kúpnu zmluvou zo dňa 23. 06. 2016 nadobudol byt s príslušenstvom od jej pôvodného vlastníka - prenajímateľa a ako nový vlastník nadobudol všetky práva a povinnosti viaznuce sa k predmetu kúpy. Ako nový vlastník má tie isté práva ako ich mal pôvodný vlastník, t.j. má právo na ochranu svojho nadobudnutého vlastníckeho práva v zmysle § 123 a § 126 Občianskeho zákonníka. O pripustení zmeny účastníka konania súd rozhodol uznesením č. k. 5C/153/2013-162 zo dňa 12. 12. 2016 a nadobudnutím právoplatnosti tohto uznesenia sa účastníkom konania stal namiesto pôvodného žalobcu - Novozámockého bytového družstva, súčasný žalobca - obchodná spoločnosť CASTRUM INVET, s. r. o. Čo sa týka námietky žalovaných, že dlžobu na nájomnom postupne splácali, k tomu súd uvádza, že tieto svoje tvrdenia jednoznačne a nad všetku

pochybnosť nepreukázali. Ako bolo uvedené vyššie, nájomný vzťah zanikol ku dňu 01. 06. 2013 a podľa analýzy platieb predloženej predchodcom žalobcu ku dňu 31. 03. 2014 bol dlh žalovaných voči prenajímateľovi vo výške 9.943,57 eura. Okrem uvedeného, žiadne prípadné čiastočné úhrady nemôžu mať vplyv na skutočnosť, že k zániku nájomného vzťahu došlo, a to písomnou výpoveďou, ako to je uvedené vyššie. Taktiež súd podotkol, že samotnou výpoveďou a zánikom nájomného vzťahu, nezanikla povinnosť žalovaných uhradiť žalobcovi dlžné nájomné a dlžnú cenu služieb spojených s nájmom za čas do zániku nájmu. Čo sa týka námietky žalovaných súvisiacich s ich nepriaznivým zdravotným stavom, súd poukázal na to, že s uvedeným sa vysporiadal a to tak, že povinnosť žalovaných vypratať byt spojil s povinnosťou žalobcu zabezpečiť žalovaným náhradný byt. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešným žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podali žalovaní v 1. a 2. rade v zákonom stanovenej lehote odvolanie, odôvodiac ho tým, že rozsudok bol vynesený bez ich vedomia. Pojednávanie sa malo uskutočniť 08. 06. 2017. Nakoľko sa na pojednávania zúčastniť nemohla kvôli zhoršeniu zdravotného stavu, lekárske potvrdenie odovzdala jej dcéra do podateľne súdu. Súd uviedol, že nepreukázala ospravedlnenie, že sa nevie dostaviť na súd na pojednávanie. S rozhodnutím nie je spokojná, pretože súd vedel, že jej manžel je ťažko postihnutý a trvalo pripútaný na lôžko, a teda je chránená osoba. Súd nemal preukázané, že preukázala zaplatenie dlhu na nájomnom. V roku 2014 - 2015 vyplatila 5.100 eur. Zvyšný čas by chcela prežiť v predmetnom byte. V doplnení odvolania po výzve súdu uviedla, že tým, že súd pojednával v ich neprítomnosti a vyhlásil rozsudok, pričom nebral do úvahy ňou predložené lekárske potvrdenie o zhoršení ich zdravotného stavu, ktoré bolo podané v podateľni súdu, znemožnil im účasť na pojednávaní, obhajovať sa a predkladať dôkazy, čím im znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tak dospel na základe vykonaných dôkazov k neprávny skutkovým zisteniam. Z uvedených dôvodov navrhli napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie, ktorý bol vydaný v súlade so zákonom, ako aj zisteným skutkovým stavom. Snahou žalovaných je len predĺžiť dobu, počas ktorej by mohli zotrvať v predmetnej nehnuteľnosti. Odkedy sa stali vlastníkmi predmetného bytu, je táto nehnuteľnosť v neoprávnenom užívaní žalovanými. Neuhrádzajú im žiadne náklady spojené s užívaním nehnuteľnosti, preto boli nútení domáhať sa náhrady týchto nákladov titulom bezdôvodného obohatenia prostredníctvom súdneho a teraz už aj exekučného konania. Žalovaní mali predvolanie na pojednávanie riadne vykázané, lekárske potvrdenie bolo súdu doručené len deň pred pojednávaním, pričom žalovaní súdu s lekárske potvrdením nedoručili žiadosť o odročenie pojednávania, z obsahu ktorého by súd mohol dospieť k záveru o vôli a úmysle žalovaných, požiadať o odročenie pojednávania. Žalovaní si museli byť vedomí skutočnosti, že v prípade neospravedlnenej neúčasti je možné postupovať v intenciách ustanovenia § 274 zák. č. 160/2015 Z. z. Zaplatenie sumy 5.100 eur žalovaní žiadnym spôsobom nepreukázali, pričom z analýzy platieb vyplýva, že ich dlh predstavoval k 31. 03. 2014 sumu 9.943,57 eura, teda suma 5.100 eur by nepostačovala na úhradu celej dlžnej sumy. Ak by aj došlo k úhrade nájomného, išlo by len o plnenie ich existujúceho dlhu voči pôvodnému vlastníkovi. Žalobca po nadobudnutí vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti vyzýval žalovaných k vyprataniu nehnuteľnosti, pričom im bolo ponúknuté aj náhradné bývanie, pričom na ich výzvy nereagovali. Žalovaní sa každý deň obohacujú na ich úkor. Súčasný stav zapríčinený konaním žalovaných nemôže požívať právnu ochranu ani s poukazom na závažný zdravotný stav žalovaných. Žalovaní im znemožňujú akýmkoľvek spôsobom využívať ich vlastnícke oprávnenia a spôsobujú im škodu. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal im náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. Žalovaní vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedli, že posledné pojednávanie sa nemalo uskutočniť, nakoľko jej zdravotný stav sa zhoršil a lekárske potvrdenie odovzdala jej dcéra do podateľne súdu. Súd uviedol, že nepreukázali dôkaz o zaplatení dlhu na nájomnom. V roku 2014 - 2015 zaplatili 5.100 eur. Dlh na nájomnom v roku 2015 bol 2.238 eur. Ostatné boli penále. V byte bývajú už 42 rokov a myslia si, že tento byt už zaplatili. Bytové družstvo im ponúklo byt Imperial Soluriors s. r. o. Jej manžel potrebuje pomoc už aj s kŕmením, stále žijú v strese.

5. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaných uviedol, že žalovaní neunesli dôkazné bremeno, pokiaľ ide o ich tvrdenie týkajúce sa úhrady dlžnej sumy. Túto skutočnosť nepreukázali a nenavrhli v tomto

smere ani doplniť dokazovanie. Žalovaní predmetnú nehnuteľnosť užívajú doposiaľ prakticky zadarmo, čím sa bezdôvodne obohacujú na ich úkor. So žalovanými sa snažili dohodnúť a bolo im ponúknuté aj náhradné bývanie, avšak neúspešne. Z konania žalovaných je zrejmé, že ich jediným cieľom je zotrvať v nehnuteľnosti bez akejkoľvek povinnosti podieľať sa na nákladoch spojených s užívaním nehnuteľnosti. Súčasný stav nemôže požívať právnu ochranu ani s poukazom na závažný zdravotný stav žalovaných.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaných (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Právny predchodca žalobcu sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť vypratať byt č. 1 na prízemí, vchod č. XX, spolu s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku v pomere 6053/510363 obytného domu, ktorý sa nachádza v kat. území U. Q., obec U. Q., okres U. Q. a je zapísaný Okresným úradom Nové Zámky, katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXX ako bytový dom so súpisným č. XXXX, nachádzajúci sa na parc. č. 4188 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 207 m², parc. č. 4189 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 206 m², parc. č. 4190 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 205 m², parc. č. 4191 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 204 m² a vypratany byt mu odovzdali. Súčasne žiadal priznať náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že ako vlastník vyššie uvedených nehnuteľností mal uzavretú so žalovanými v 1. a 2. rade nájomnú zmluvu zo dňa 09. 09. 2002. Podľa bodu II. 5 nájomnej zmluvy boli žalovaní ako nájomcovia povinní riadne platiť nájomné a náklady spojené s užívaním bytu. Výšku nájomného a cenu služieb s nájomom spojených určil osobitný predpis a tvoril neoddeliteľnú súčasť nájomnej zmluvy. Tieto finančné náležitosti mali nájomcovia platiť vlastníčkovi bytu (predchodcovi žalobcu) každý kalendárny mesiac spätne, najneskôr do 5. dňa nasledujúceho mesiaca. Žalovaní v 1. a 2. rade si však postupom času prestali plniť svoje povinnosti, prestali riadne uhrádzať nájomné a úhrady za služby spojené s nájomom. Nedoplatok na nájomnom a službách poskytnutých s užívaním bytu a na poplatku z omeškania dosiahol k máju 2013 sumu 10.066,79 eura. Žalovaní nájomné a cenu služieb s nájomom spojených neuhrádzali od októbra 2010 až do konca mája 2013. Uvedeným konaním hrubo porušili svoje povinnosti zakotvené v nájomnej zmluve, preto predchodca žalobcu ako prenajímateľ vypovedal žalovaným v 1. a 2. rade nájomnú zmluvu a písomnú výpoveď z nájmu doručil žalovanému v 1. rade do vlastných rúk dňa 28. 02. 2013 a žalovanej v 2. rade do vlastných rúk dňa 10. 10. 2012. Výpovedná lehota obom žalovaným uplynula v zmysle § 710 ods. 3 Občianskeho zákonníka najneskôr dňa 31. 05. 2013. Napriek tejto zákonnej skutočnosti a napriek tomu, že predchodca žalobcu žalovaných v 1. a 2. rade vyzval na vypratanie bytu, títo tak neurobili, preto sa predchodca žalobcu obrátil na súd.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

11. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaných dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil, pričom v odôvodnení rozhodnutia dal odpovede a riadne odôvodnil všetky pre posúdenie veci podstatné skutočnosti, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 387

ods. 2 CSP odkazuje. Na potvrdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie a k námietkam uvedeným v odvolaní žalovaných odvolací súd dodáva nasledovné.

12. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na neustrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03 a IV. ÚS 252/04).

13. Podľa § 183 ods. 1 CSP pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strana odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

14. Podľa § 183 ods. 3 CSP strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať.

15. Podľa § 183 ods. 4 CSP ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania.

16. Civilný sporový poriadok sprísnil podmienky odročovania pojednávania so zvýraznením procesnej starostlivosti procesných strán a výnimočnosti odročovania prostredníctvom reštriktívneho výkladu § 183 tohto zákona. Podľa tohto ustanovenia je možné pojednávanie odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

17. Ak má dôjsť k odročeniu pojednávania na návrh strany pred pojednávaním, je potrebné, aby boli splnené dve podmienky. Prvou je, že pre nemožnosť dostaviť sa na pojednávanie sú dané dôležité dôvody, druhou kumulatívne splnenou, je to, že nemožno od strany alebo jej zástupcu spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Ak súd nemieni vyhovieť návrhu strany na odročenie pojednávania, t. j. zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla.

18. Právo účastníka, aby jeho vec bola prejednaná verejne a v jeho prítomnosti, nemožno chápať tak, že súd by nemohol konať a rozhodnúť vo veci bez prítomnosti strany sporu, ale tak, že súd je povinný umožniť strane sporu uplatnenie tohto práva. Možnosť prejednať vec v neprítomnosti strany sporu (zástupcu) treba posudzovať vždy vzhľadom na všetky okolnosti daného prípadu, pričom treba mať na zreteli, že zúčastniť sa pojednávania pred súdom je právom strany, a to v každom štádiu konania, pokiaľ zákon neustanovuje inak, a ak na tomto svojom práve strana trvá. Zákon nešpecifikuje, čo treba považovať za dôležitý dôvod, danosť ktorého bráni prejednať vec v neprítomnosti strany. Súd ale môže žiadosť o odročenie pojednávania posudzovať len z aspektu tých skutočností, ktoré sú uvedené v žiadosti o odročenie pojednávania.

19. Vychádzajúc z uvedeného sa odvolací súd zaoberal tým, či došlo v danej veci k porušeniu práva na spravodlivý proces súdom vo vzťahu k žalovaným a to tým, že napriek tomu, že žalovaná v 2. rade dňa 07. 06. 2017 predložila súdu potvrdenie lekára o tom, že jej nebolo doporučené zúčastniť sa súdneho pojednávania dňa 08. 06. 2017, toto pojednávanie prebehlo a bol na ňom vyhlásený napadnutý rozsudok. Odvolací súd, vychádzajúc z dokladov založených v spise dospel k záveru, že pokiaľ žalovaná v 2. rade deň pred pojednávaním predložila súdu potvrdenie lekára, potvrdzujúceho, že

jej nebolo doporučené zúčastniť sa súdneho pojednávania bez toho, aby zároveň požiadala o odročenie pojednávania, toto jej potvrdenie bolo správne vyhodnotené len ako ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní zo zdravotných dôvodov, a preto súdu nič nebránilo v tom, aby v tento deň pojednával a po vyhlásení dokazovania za skončené aj vyhlásil rozsudok. Takýmto postupom súdu prvej inštancie podľa odvolacieho súdu nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento žalovanou v 2. rade uvádzaný dôvod je nedôvodný. Žalovaná v 2. rade nepodala žiadosť o odročenie pojednávania, pričom v prípade, ak by takýto návrh bola podala, v zmysle ustanovenia § 183 ods. 4 CSP by bola povinná uviesť aj telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú by ju bolo možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania. Keďže žalovaná návrh na odročenie pojednávania nepodala, a teda si ani nespĺnila povinnosť v zmysle ustanovenia § 183 ods. 4 CSP, súd prvej inštancie ju ani nemohol o tom, že pojednávanie odročené nebude, upovedomiť. K ostatným dôvodom uvedeným v odvolaní odvolací súd dodáva, že napriek opakovanému tvrdeniu žalovanej v 2. rade o tom, že časť nedoplatkov na nájomnom uhradili, v priebehu celého konania toto svoje tvrdenie žiadnym dôkazom nepreukázala. Zdravotným stavom žalovaných sa súd prvej inštancie zaoberal a vyvodil z neho aj správny právny záver, preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).